

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpata Racoviță Diana și avocatul acesteia Dumitran Ignat împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 11 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 22 mai 2013 pe cauza penală în privința lui

Racoviță Diana Vasile,

născută la 12 mai 1985, originară și domiciliată pînă la reținere în s. Zîrnești, r-nul Cahul,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 15 iulie 2011 - pînă la 11 iulie 2012 (prima instanță);

2. de la 01 octombrie 2012 - pînă la 22 mai 2013; (instanța de apel);

3. de la 08 octombrie 2013 - pînă la 11 decembrie 2013; (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 11 iulie 2012, Racoviță Diana a fost condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate privind administrarea bunurilor materiale pe un termen de 1 an.

Potrivit art. 96 Cod penal, executarea pedepsei în privința lui Racoviță Diana a fost amînată pînă la atingerea copilului a vârstei de 8 ani.

S-a dispus încasarea de la inculpata Racoviță Diana;

- în beneficiul lui Aschetova Oxana a sumei de 1100 Euro, echivalentul cursului oficial în valută națională la momentul executării hotărîrii;

- în beneficiul lui Bogdan Valeriu a sumei de 700 Euro, echivalentul cursului oficial în valută națională la momentul executării hotărîrii;

- în beneficiul lui Tutunaru Mihail a sumei de 850 Euro, echivalentul cursului oficial în valută națională la momentul executării hotărîrii;

- în beneficiul lui Gulicova Ecaterina a sumei de 20 200 Euro și 3000 dolari SUA, echivalentul cursului oficial în valută națională la momentul executării hotărîrii;

- în beneficiul lui Pripeșa Maria a sumei de 7000 Euro, echivalentul cursului oficial în valută națională la momentul executării hotărîrii;

- în beneficiul lui Babanuță Valeriu a sumei de 15 050 Euro, echivalentul cursului oficial în valută națională la momentul executării hotărârii;
- în beneficiul lui Vornicova Vasilisa a sumei de 3500 Euro, echivalentul cursului oficial în valută națională la momentul executării hotărârii;
- în beneficiul lui Sainceva Ivana a sumei de 1250 Euro, echivalentul cursului oficial în valută națională la momentul executării hotărârii;
- în beneficiul lui Serdenco Andrei a sumei de 700 Euro, echivalentul cursului oficial în valută națională la momentul executării hotărârii;
- în beneficiul lui Avramenco Lilia a sumei de 800 Euro, echivalentul cursului oficial în valută națională la momentul executării hotărârii;

Acțiunea civilă înaintată de Dandeuș Ion către inculpata Racoviță Diana a fost lăsată fără soluționare, fapt ce nu împiedică pe Dandeuș Ion de a intenta o acțiune în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Racoviță Diana urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul perfectării pașaportului "bulgar", invocând că ea are un cunoscut în mun. Chișinău care se ocupă de perfectarea pașapoartelor, a convins partea vătămată Ascherova Oxana în legalitatea acțiunilor sale și a primit de la aceasta în luna august 2009, ziua nefiind stabilită de organul de urmărire penală, suma de 1100 Euro, care conform cursului oficial al BNM la acel moment constituia 17600 lei, ulterior au fost însușiți de Racoviță Diana, prin ce a cauzat părții vătămate o daună materială considerabilă.

Tot ea, Racoviță D., în luna iulie 2009, data nefiind stabilită de organul de urmărire penală, sub pretextul perfectării pașaportului "bulgar", prin înșelăciune și abuz de încredere l-a convins pe Bogdan Valeriu în legalitatea acțiunilor sale și a primit de la acesta bani în sumă de 700 Euro, care conform cursului oficial al BNM la acel moment constituia 11060 lei, ulterior suma i-a fost transmisă ei prin intermediul soției părții vătămate – Bogdan Diana cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

În luna august 2009, data nefiind stabilită de organul de urmărire penală, tot ea, Racoviță Diana prin înșelăciune și abuz de încredere l-a convins pe Tutunaru Mihail în legalitatea acțiunilor sale și sub pretextul perfectării pașaportului "bulgar" a primit la o dată neidentificată a lunii august 2009 de la Tutunaru Mihail bani în sumă de 850 Euro, care la acel moment constituia 13 600 lei, pe care i-a însușit, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

Tot ea, Racoviță Diana, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în luna octombrie 2009, ziua nefiind stabilită de organul de urmărire penală, în aceleași circumstanțe a însușit de la Avramenco Lilia bani în sumă de 800 Euro, care conform cursului oficial al

BNM, constituia 13 256 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot ea, Racoviță Diana, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în luna august 2009, data nefiind stabilită de organul de urmărire penală, prezentând părții vătămate Seredenco Andrei informații intenționat false precum că ea se ocupă de perfectarea pașapoartelor bulgare, neavând dreptul de a presta servicii în domeniul perfectării actelor, convingând partea vătămată Seredenco A. în legalitatea acțiunilor sale a însușit de la ultimul bani în sumă de 700 Euro, dintre care suma de 400 Euro i-a fost transmisă lui Racoviță de către Ascherova Oxana, iar suma de 300 Euro i-a fost transmisă inculpatei de către Seredenco A. personal, care conform cursului oficial al BNM, constituia 11 599 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot ea, având intenția de a însuși bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în luna aprilie 2010, data nefiind stabilită de organul urmărire penală, prezentând părții vătămate Galiurova Ecaterina informații intenționat false precum că, ar avea o asigurare în sumă de 100000 lei, abuzând de încrederea ultimei, nefiind angajată în câmpul muncii, știind cu certitudine că nu v-a restitui banii părții vătămate Galiurova Ec., a însușit de la ultima sub pretextul organizării nunții sale suma de 1500 Euro și 2000 dolari SUA. Ulterior, sub pretextul procurării unui apartament la 01 iulie 2010, a însușit de la ultima suma de 7000 Euro și 1000 dolari SUA. Ulterior, la data de 10 iulie 2010, abuzând de încrederea părții vătămate Galiurova Ecaterina, prezentându-i informații intenționat false precum că, are nevoie de bani pentru a efectua reparația în apartament, a împrumutat de la Galiurova Ec. suma de 2000 Euro, ulterior la data de 26 iulie 2010, în aceleași circumstanțe și sub același pretext a împrumutat de la Galiurova Ec. suma de 2000 Euro. La finele lunii iulie 2010 în circumstanțe similare a împrumutat de la Galiurova E. suma de 1400 Euro. Tot ea, la 09 august 2010 prezentându-i părții vătămate Galiurova Ec. informații intenționat false precum că, ar avea nevoie de bani pentru achitarea apartamentului procurat, abuzând de încrederea ultimei, nefiind angajată în câmpul muncii, știind cu certitudine că nu v-a restitui banii părții vătămate, a împrumutat de la ultima suma de 8000 Euro.

Prin acțiunile sale intenționate Racoviță Diana a cauzat părții vătămate Galiurova Ecaterina un prejudiciu material considerabil la suma de 20200 Euro și 3000 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM constituie 386464 lei.

Tot ea, având intenția de însușire a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, la 20 aprilie 2010, prezentând părții vătămate Prișcepa Maria informații intenționat false, abuzând de încrederea ultimei, nefiind angajată în câmpul muncii, știind cu certitudine că nu v-a restitui banii părții vătămate Prișcepa Măria, a împrumutat pentru organizarea nunții sale

suma de 5000 Euro. Ulterior, tot ea, sub pretextul procurării unui apartament, la mijlocul lunii mai 2010, data nefiind stabilită de organul de urmărire penală, a însușit de la Prișcepa M. suma de 1500 Euro, iar la 10 iunie 2010, în aceleași circumstanțe, a însușit de la ultima suma 500 Euro, ulterior la 18 iunie 2010, suma de 620 Euro. Tot ea, la 26 august 2010, prezentând părții vătămate Prișcepa Maria informații intenționate false și abuzînd de încrederea ultimei sub pretextul organizării zile de pomină pentru tatăl său, a însușit de la ultima suma de 500 Euro.

Prin acțiunile sale intenționate Racoviță Diana a cauzat părții vătămate Prișcepa Maria un prejudiciu material considerabil la suma totală de 8120 Euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 133715,22 lei.

Tot ea, Racoviță D. avînd intenția de a însuși bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în perioada de timp 01 august 2010 – 19 august 2010, prezentînd părții vătămate Băbănuță Valeriu informații intenționate false, promițîndu-i ultimului că va restitui sumele de bani cu procent, știind cu certitudine că nu v-a restitui banii din motivul lipsei sursei de venit, abuzînd de încrederea părții vătămate, a însușit de la ultimul suma de 15050 euro.

Prin acțiunile sale intenționate Racoviță Diana a cauzat părții vătămate Băbănuță V. un prejudiciu material considerabil la suma totală de 15050 Euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale constituie 239140 lei.

Tot Racoviță Diana, la 22 aprilie 2010, avînd intenția de însușire a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, prezentînd părții vătămate Vornicova Vasilisa, informații intenționate false, abuzînd de încrederea ultimei, nefiind angajată în cîmpul muncii, știind cu certitudine că nu v-a restitui banii părții vătămate, a împrumutat pentru organizarea nunții sale suma de 1000 Euro. Ulterior, tot ea, la 21 iulie 2010, sub pretextul procurării unui apartament a însușit de la Vornicova V. suma de 2500 Euro, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil la suma totală de 3500 Euro, ceea ce conform cursului oficial al Băncii Naționale constituie 57045 lei.

Tot ea, la 28 iulie 2010, avînd intenția de însușire a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, prezentînd părții vătămate Saincena Ivana informații intenționate false, promițîndu-i ultimei că îi va întoarce suma de bani împrumutată cu procent de dobîndă, știind cu certitudine că nu v-a restitui sumele din motivul lipsei sursei de venit, abuzînd de încrederea părții vătămate a Saincena I., a însușit de la ultima suma de 1500 Euro, prin ce i-a cauzat un prejudiciu material considerabil mărime de 1500 Euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 23987,55 lei.

În urma acțiunilor sale Racoviță Diana a cauzat părților vătămate pagubă materială în proporții deosebit de mari la suma de 907466,77 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond au declarat apel:

- acuzatorul de stat, care a solicitat casarea sentinței Judecătorei Cahul din 11 iulie 2012, în partea aplicării față de inculpată a prevederilor art. 96 Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, Racoviță Diana să fie condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și să exercite activitate ce ține de administrarea mijloacelor bănești pe un termen de un an, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

În motivarea apelului procurorul a invocat că instanța de fond a argumentat posibilitatea aplicării art. 96 Cod penal, prin faptul că escrocheria este plasată în capitolul infracțiuni contra patrimoniului și nu contra vieții și sănătății persoanei. Apelantul a considerat că sentința instanței de fond în această parte este neîntemeiată, deoarece amânarea executării pedepsei pentru femeile care au copii minori constituie o posibilitate a instanței, dar nu o obligație și poate fi aplicată doar în cazul când instanța va constata că persoana vinovată nu prezintă pericol real pentru societate. Aplicând prevederile art. 96 Cod penal, instanța de fond nu a reținut faptul că inculpata a comis o infracțiune deosebit de gravă, nu a recunoscut vina, nu s-a căit de cele comise, prejudiciul cauzat nu a fost recuperat. Drept urmare consideră că aplicând art. 96 Cod penal, în privința inculpatei Racoviță Diana, pedeapsa penală nu-și atinge scopurile enunțate în prevederile art. 61 Cod penal.

- avocatul, Dumitrian Ignat în numele inculpatei Racoviță Diana, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Racoviță D., deoarece instanța de fond greșit a concluzionat că în acțiunile lui Racoviță D. persistă elementele infracțiunii imputate, în materialele cauzei sunt probe care confirmă că între inculpată și părțile vătămate au avut loc relații civile, în toate cazurile Racoviță D. cu excepția cazului cu Dandiș Ion a eliberat părților vătămate recipise în care se indica suma împrumutată și procentul care urma să fie achitat, astfel, este demonstrat faptul că inculpata nu a avut scopul de însușire a banilor. Mai mult, atât la momentul încheierii contractelor de împrumut, cât și pe parcurs inculpata nu a negat asumarea de către ea a unor obligațiuni, ea întreprinzând măsuri reale de a-și onora obligațiile, însă apariția unui litigiu în instanța de judecată, a stopat îndeplinirea obligațiilor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 22 mai 2013, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de avocatului Dimitrian Ignat în numele inculpatei Racoviță Diana și admis apelul declarat de acuzatorul de stat, casată parțial sentința Judecătorei Cahul din 11 iulie 2012, în latura penală în partea numirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Racoviță Diana a fost condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate privind administrarea bunurilor materiale pe un termen de 1 an.

În rest sentința a fost menținută.

5. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată prin prisma art. 100 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și, astfel, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei Racoviță Diana în baza art. 190 alin.(5) Cod penal.

Instanța a conchis că, prima instanță corect a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatei și anume: - declarațiile părților vătămate Ascherova Oxana, Bogdan Valeriu, Tutunaru Mihail, Seredenco Andrei, Avramenco Lilia, Galiurova Ecaterina, Prișcepa Maria, Băbănuță Valeriu, Vornicova Vasilisa, Saincena Ivana și Dandiș Ion - declarațiile martorilor Chiurpea I., Niculiță C., Bogdan D., precum și actele cauzei: - informația de la ÎCS „Mary Kay Limited” SRL, - informația CA „Grawe Carat” SA; - informația de la OCT Chișinău; - informația de la Instituția medico sanitară publică Centru Medicilor de familie Cahul; - copiile recipiselor prin care se confirmă că Racoviță Diana a primit de la părțile vătămate diferite sume bănești.

La fel, instanța de apel a considerat că argumentele avocatului referitor la emiterea unei hotărâri de achitare în privința lui Racoviță Diana pe motiv că vina acesteia în infracțiunea imputată nu se confirmă prin probele prezentate de acuzatorul de stat, și că între ea și părțile vătămate au avut loc relații civile au fost respinse, deoarece, instanța de fond a dat o apreciere completă și obiectivă tuturor probelor prezentate, și just a făcut concluzia în sentința adoptată, că aceste argumente sunt declarative, și au drept scop eschivarea de la răspunderea penală fiind infirmate prin totalitatea probelor administrate.

Colegiul penal, a respins ca nefondat și argumentul referitor la faptul că „inculpata a întreprins măsuri reale de a-și onora obligațiile, însă apariția unui litigiu civil în instanța de judecată a stopat îndeplinirea acestora”, instanța de apel a considerat că acest motiv a fost invocat în scop de formare a iluziei precum că inculpata era în stare de a executa o obligațiune contractuală civilă și în scop de a tăinui intenția reală de a dobândi bunuri sub formă de împrumut, intrând în încrederea victimelor prin promiterea unor dobânzi extrem de mari.

Referitor la apelul înaintat de acuzatorul de stat, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect și întemeiat a ajuns la concluzia că reeducarea și corectarea inculpatei este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, stabilindu-i acesteia o pedeapsă prin prisma art. 75 Cod penal, pedeapsă care este în limita sancțiunii articolului în baza căruia a fost condamnată. Totodată, Colegiul penal a conchis că instanța de fond ilegal și neîntemeiat a aplicat în privința inculpatei prevederile art. 96 alin. (1) Cod penal, deoarece cu certitudine s-a constatat că inculpata a comis o infracțiune deosebit de gravă, de cele comise nu s-a căit, nu a întreprins măsuri reale de a recupera prejudiciul cauzat, astfel că amânarea executării pedepsei pe un termen de 5 ani, face imposibilă atingerea scopului pedepsei penale, și nu va duce la restabilirea echității sociale, la corectarea inculpatei, precum și la prevenirea de noi infracțiuni atât din partea inculpatei precum cât și altor persoane.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate au declarat recurs ordinar inculpata Racoviță Diana și avocatul acesteia Dumitran Ignat, care invocînd temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, au solicitat, casarea hotărîrilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare a lui Racoviță Diana.

În motivarea soluției solicitate recurenții au invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au dat apreciere tuturor probelor din dosar, la fel nu au făcut o analiză a acțiunilor părților vătămate, care erau conștiente de acțiunile lor, ei doreau și o rugau pe Racoviță D. să ia banii cu împrumut, mai mult partea vătămată Galiurova E., împrumuta bani de la alte persoane cu un procent mai mic, ca mai apoi să-i dea cu împrumut inculpatei cu un procent mai mare. Totodată, s-a invocat că în acțiunile inculpatei nu sînt prezente elementele constitutive ale infracțiunii, iar între părțile vătămate și inculpată au avut relații civile contractuale.

Mai invocă că, nu a avut intenția de escrocherie, doar că Racoviță D. nu a putut să-și onoreze obligațiile din motiv că procentele de împrumut erau exagerat de mari. Consideră că nimeni nu poate fi privat de libertate doar din motivul că nu este în stare să îndeplinească un careva angajament contractual.

Acțiunile lui Racoviță D. au fost calificate în baza prevederilor art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere în proporții deosebit de mari. Însă, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care încă la momentul intrării în stăpînire asupra acestor bunuri, făptuitorul urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul consideră că hotărîrea

judecătorească este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

8. Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Recurenții, au invocat în recursul declarat ca temei pentru recurs pct.6) și 8) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit pct.6) și 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Însă, Colegiul penal constată că, recursul declarat nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor invocate.

Din conținutul recursului rezultă că avocatul Dumitran Ignat și inculpata Racoviță Diana invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Racoviță Diana în comiterea escrocheriei.

Sub acest aspect, Colegiul reține că instanța de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, atât ale apărării cât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Racoviță D. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Astfel, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat în textul hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, și anume: *declarațiile părților vătămate Ascherova Oxana; Bogdan Valeriu; Tutunaru Mihail; Seredenco Andrei; Galiurova Ecaterina; Prișcepa Maria; Bărbuță Valeriu; Vornicova Vasilisa; declarațiile martorilor Chiurpea Ion; Niculiță Chirilă; Bogdan Diana; precum și actele cauzei - informația de la ÎCS „Mary Kay (Moldova) Limited” SRL (f.d.258, vol.I); - informația de la CA „Crawe Carat” SA (f.d.260, vol.I) ; - informația de la ÎS „Cadastru” filiala Cahul, (f.d.202, 240-241 vol.I); - informația de la Instituția medico-sanitară publică Centrul Medicilor de Familie Cahul (f.d.270, vol.I); - copiile recipiselor (f.d.90, vol.I), conform cărora Racoviță (Tataru) Diana a primit de la Ascherova Oxana suma de 1100 euro, de*

la Bogdan Valeriu suma de 700 euro, de la Tutunaru Mihail suma de 850 euro; de la Galiurova Ecaterina suma de 22400 Euro și 3000 dolari SUA (f.d.12-15, 59,60-62 vol.I); de la Prișcepa Maria suma de 7000 Euro (f.d.120 verso, vol.I); de la Băbănuță Valeriu la 01 august 2010 suma de 6000 Euro, la 02 august 2010 suma de 6000 Euro și la 18 august 2010 suma de 2600 Euro(f.d.127-129, vol.I); de la Vornicova Vasilisa 1000 Euro (f.d.135, vol.I); de la Saincena Ivana suma de 1500 Euro (f.d.141, vol.I); de la Avramenco Lilia suma de 800 Euro (f.d.153, vol.I); de la Palea Oxana suma de 5500 Euro (f.d. 158, vol.I);- copia contractului de împrumut autentificat notarial (f.d.147, vol.I). Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Mai mult, invocarea în recursul ordinar a dezacordului cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar nu poate servi drept temei de casare a unei hotărâri judecătorești definitive, atît timp cît alte circumstanțe nu sunt invocate.

Prin urmare, argumentele recurențelor, precum că Racoviță Diana nu a comis infracțiunea de escrocherie și între părți au avut loc relații civile, sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpată în comiterea infracțiunii date, nu poate servi temei de achitare a acesteia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Instanța de recurs menționează că în acțiunile ce i se incriminează lui Racoviță D., se regăsesc elementele laturii obiective a componentei de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și anume escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere în proporții deosebit de mari și anume:

Dobîndirea ilicită se dovedește prin luarea ilegală și gratuită a surselor bănești de către inculpată din posesia părților vătămate care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestora săvîrșită în scop de cupiditate, fapt confirmat prin recipise (f.d. 12-15,59-62,120,127-129,135,141,147,153 vol. I)

Abuzul de încredere fiind prezent avînd ca bază relațiile interpersonale, într-un cerc de persoane, ce au recomandat inculpata, în unele cazuri părților vătămate ca persoană ce le poate perfecta pașapoarte bulgărești, iar în alte cazuri, ca pe o persoană de încredere care pentru sume de bani împrumutate achită o dobîndă și restituie împrumutul în termen.

Înșelăciunea - prin aceea că inculpata nu a întreprins nimic pentru a perfecta pașapoartele bulgărești promise, totodată nu a întreprins nimic pentru a întoarce banii care după cum afirmă Racoviță D. i-a luat cu împrumut, iar acțiunile pe care le-a întreprins și anume eliberarea de recipise pentru sumele

primite și restituirea a careva sume cu titlu de dobândă, erau efectuate cu scopul de a demonstra celor din jur caracterul „legitim” al acțiunilor sale și cu scopul de-a câștiga încrederea persoanelor, ca ulterior să primească de la acestea sume și mai mari de bani, sume pe care nu avea intenția de a le restitui.

Potrivit prevederilor art. 1, Protocolul nr. 4 CEDO, potrivit căruia *“nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligațiune contractuală”*.

Instanța de recurs, reține că în sensul acestei norme, persoana nu poate fi privată de libertate în cazul în care se va demonstra că la momentul asumării anumitor obligațiuni cât și pe parcurs acesta a întreprins măsuri reale pentru a-și onora obligațiunile contractuale.

Aceste prevederi nu pot fi atribuite la cazul lui Racoviță Diana.

Instanța menționează că, în cazul când una din părți, asumându-și angajamente, nu are posibilitate și nici dorință să le execute (în prealabil fiindu-i transmise bunuri de cealaltă parte, care astfel își pierde dreptul de proprietate asupra lor), este necesară intervenția legii penale.

Astfel, în esență, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civile se face luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: *atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor și prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele*. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetare în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate.

Colegiul penal conchide că argumentele recurențelor precum că, în speță, nu s-a stabilit intenția lui Racoviță D. de a însuși prin înșelăciune mijloace bănești, iar între ea și părțile vătămate au avut loc relații civile și pentru a delimita o infracțiune de niște raporturi juridice civile era necesar să fie demonstrat faptul că la data primirii sumelor bănești, Racoviță D. avea intenția să însușească aceste sume de bani, sunt nefondate și acestea nu pot servi drept temei legal de a casa hotărârile contestate.

Colegiul penal menționează că *intenția inculpatei de a însuși prin înșelăciune și abuz de încredere mijloace bănești a apărut la ultima înaintea de intrarea în stăpânire asupra acestor bunuri*, acest fapt fiind dovedit prin faptul că inculpata în lipsa unei surse de venit a solicitat și a primit de la Galiurova Ec., Prișcepa M., Băbănuță V., Vornicova V., și Saincena I. cu titlu de împrumut în cumul o sumă impunătoare și anume 48370 Euro și 3000 dolari SUA pe o perioadă relativ scurtă de timp din aprilie 2010 pînă în august 2010 nu pentru o activitate economică în urma căreia să primească profit, dar pentru cheltuieli curente așa cum ar fi procurarea unui apartament, pentru organizarea nunții etc. cunoscînd cu certitudine că nu dispune de posibilități reale de a-și îndeplini obligațiile asumate și de a restitui sumele de bani.

Totodată, instanța de recurs remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurenți au fost anterior invocate în apel. Lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

În astfel de circumstanțe, instanța de recurs constată, că instanța de apel la examinarea apelului declarat de partea apărării a respectat cerințele art. 101, 414, 417 Cod de procedură penală, a răspuns la toate motivele invocate de apelant.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiurile indicate de recurenți nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. art. 431, 432 alin. (1), alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Racoviță Diana și avocatul acesteia Dumitran Ignat, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 11 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 22 mai 2013, în cauza penală în privința lui *Racoviță Diana Vasile*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de 27 decembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Andrei Harghel